

have været begunstige paa deres Beføstning, jeg spørger derom, thi jeg befkender: den Tro har jeg ikke, den Tro kunde jeg ikke have, om ogsaa endnu Bønderne, over hvem det just nærmest og fjendeligst vil gaae ud, om de ogsaa endnu vare trofslydige nok til at tænke, at de havde kun med Statskassens Indtægter og slet ikke med dens Udgifter at gjøre, eller om de ogsaa endnu vare aldeles blinde for den Ulighed i Hartforns Skatterne, som hidtil har bestaaet; men nu er det jo ikke saa, nu har man ogsaa tidt med Flid gjennem mange Aar stræbt at henvende deres Opmærksomhed netop paa denne Ulighed i Hartforns-Skatterne, som en af de aabenbareste og uforsvarligste Forurettelser, der allerførst maatte raades Bod paa. Saaledes staaer Sagen, og hvordan vil og hvordan maae de da blive tilmode, naar man fortæller dem, og de see selv, at de efter den lovfaste Forskrivning skulde belave sig paa til Verdens Ende at bære den uforholdsmæssige Skattebyrde, som de hidtil med god Grund haabede ethvert nyt Aar at blive qvit. Jeg har nok hørt, at man siger, at denne Misforholdelse, den vil ikke blive nær saa stor, som jeg troer, den vil idetmindste paa Verne være ubetydelig. Jeg har hørt det, men jeg vil dertil kun gjøre den lille Bemærkning, at den ærede Rigsdagsmand, som stærkest udtalte denne Paastand, han fremstillede netop Sagen saaledes, at de Bønder, som godt vilde finde sig i denne Erstatningslov, de vilde dog tillige høitroftet erklære den for uret, og saaledes ere vi da langt mere enige, end det kunde synes; thi jeg troer visseelig ikke, at de danske Bønder enten for denne Forurettelse eller for endnu langt større vilde gjøre Opstand; men jeg troer kun, at de ville ikke finde sig deri uden et stort og et farligt Nag baade til dem af deres Medborgere, for hvis Begunstigelse de skulle staae og til den Rigsdag, som bevilgede det, og det kalder jeg en stor Ulykke (Hør!). Jeg har ogsaa hørt, at man har trostet sig med og vil, at Bønderne skulle troste sig med, at de her kun gav deres Vble bort, for at faae en Pære igjen; troste sig med, at, naar de i denne Sag gave Godseierne hvad de ingen Ret havde til, saa skulde i en anden Sag Godseierne, enten med det Gode eller med det Onde, gve en stor

Deel bort af hvad de havde Ret til; men jeg har ligesaa Begyndelsen vistnok med Rette erklæret dette for en Regning uden Vart, og jeg vil hertil lægge, at, om det end ikke var saa, om Regningen forresten var aldeles rigtig, saa kan jeg ikke forstaae, at man kan gjøre den uden at glemme baade det Hele og alle de misbegunstigede Skatteydere, som ere Selveiere; at glemme alle dem over Fæstebønderne, og de skulle jo ligesaa tidt som Grever og Friherrer begunstiges paa det Heles Beføstning. Jeg kan derfor paa dette yderste Trin, hvortil denne Sag er kommen her, ikke andet end foreslaae, da jo sagtens Ministeren ikke selv vil tage Lovforslaget tilbage, da foreslaae Thinget, enten at udelade Alt, hvad der angaaer Erstatning, eller at forkaste det hele Lovforslag, og det sidste, det foreslaae jeg saameget dristigere, som jeg kan forudsee, og tør forudsige, at der vil aldrig være noget ansvarligt Ministerium, der forelægger os Forslag til en Fredsstat, uden at det ogsaa først berigtiger denne Sag. Endelig vil jeg bede dem, som dele min Overbeviisning, at, hvad enten vi skulle være saa eller mange, at ville staae fast til Enden, for at Folket dog kan see, at, hvad Folket kalder Uret, det har ogsaa fundet urofskeltig Modstand i Folkethinget (Hør!).

Oftermann: I Genhold til Forretningsordenens § 29, tillader jeg mig at begjære, at det nu motiverede under Nr. 1 paa Listen over Ændringsforslagene opførte Forslag afvises.

Formanden: Denne Begjering vil uden videre Forhandling være at sætte under Afstemning.

Da der ved den derefter paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning viste sig at være 40 Stemmer for og 41 imod Afviisningen, blev der foretaget Afstemning ved Ravnepdraab, hvorved som af nedenstaaende Liste vil erfares Afviisningspaastanden blev forkastet med 48 mod 40 Stemmer.

I a.

Black.
Boserup.
Bregendahl.
Broberg.
Damgaard.
David.

Fenger.
Fuglede.
Gottlob.
Gram.
Hall.
Hansen, C. A.